

Προς τη Δ/ντρια της Δ/νσης Δ/θμιας Εκπ/σης Ν. Κιλκίς
κα **Δάφνη Νιάκα**

Θεσσαλονίκη, 23.9.2009

Ανταποκρινόμενος στην «**κλήση εγκαλούντος για εξέταση**» Φ.9/31/15-9-2009 που μου αποστέilate ταχυδρομικά και παρέλαβα προχθές μέσω του Σχολείου όπου υπηρετώ, σας γνωρίζω τα παρακάτω.

- Με έκπληξη, επειδή με καλείτε ως «εγκαλούντα» και όχι ως μάρτυρα
- Με απορία έναντι των διατάξεων Ν.3528/2007 άρ.132 και άρ.271§2 του ΚΠΔ που αναφέρετε και αφορούν σε «εξέταση διωκόμενου» και «κλήση κατηγορουμένου» αντίστοιχα
- Με επιφύλαξη έναντι της έκδοσης πορίσματος μιας Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης που θα υπογράφεται από σας και θα περιέχει το σύνολο ή τμήμα του ανακριτικού υλικού που διενήργησε ο κ. Εμμανουήλ Περσυνάκης βάσει της 3835/4.5.2009 εντολής του Περ/κού Δ/ντή Εκπ/σης Κ. Μακεδονίας κ. Γεωργίου Καρατάσιου

Δηλώνω ότι η έγγραφη κατάθεση που μέσω δικαστικού επιμελητή επέδωσα στον διενεργούντα την ΕΔΕ κ. Περσυνάκη στις 29.6.2009 περιέχει το σύνολο των στοιχείων: **τις αναφορές που υπέβαλα** (στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αν. Θεσσαλονίκης, στο Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, στο Συνήγορο του Πολίτη και στον Υπουργό Παιδείας), **το ιστορικό και τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία**, καθώς και **τα αποτελέσματα των διοικητικών ενεργειών** που μου γνωστοποιήθηκαν.

Στις αναφορές που υπέβαλα, γνωστοποίησα περιστατικά που συνέβησαν στο Μουσικό Σχολείο Θεσσαλονίκης και δείχνουν σκόπιμες - συστηματικές αλλοιώσεις του βιβλίου πράξεων του συλλόγου διδασκόντων. Αλλοιώσεις που «νομιμοποιούν» την κατά το δοκούν εκτροπή του εκπαιδευτικού - διοικητικού έργου της σχολικής μονάδας και προσβάλλουν την προσωπικότητα των διδασκόντων. Οι νοθεύσεις αυτές έχουν ως αφετηρία τη βούληση του διευθυντή της σχολικής μονάδας. Υλοποιούνται με τη συνεπικουρία των υποδιευθυντών και τη συμμετοχή (ενεργητικότερη ή παθητικότερη) μιας πλειοψηφίας διδασκόντων. Με την ενθάρρυνση της αποχής ή της παθητικής συμμετοχής στις συνεδριάσεις του συλλόγου, με την ανοχή στην πρόωρη αποχώρηση, διαμορφώνεται από τον διευθυντή το κλίμα της εκ των υστέρων «υποχρεωτικής» υπογραφής πρακτικών, όπου έχει αλλοιωθεί είτε το περιεχόμενο, είτε ο αριθμός των συμμετεχόντων, είτε αμφότερα. Σε κρίσιμες μάλιστα συνεδριάσεις, όταν συντρέχουν λόγοι επίστευσης πολιτικών αποφάσεων, η νόθευση παίρνει και τη μορφή της σύνταξης πρακτικού χωρίς καν τη σύγκληση συνεδρίασης.

Η έκπτωση που προκαλούν οι πράξεις αυτές στο εκπαιδευτικό έργο, έγινε επί 20 μήνες αντικείμενο διοικητικής αντιμετώπισης, που ξεπέρασε τα όρια του ΥΠΕΠΘ, λόγω της -κατ' ουσίαν- άρνησης του κ. Θεόδουλου Ταπανίδη, προϊσταμένου της Δ/σης Β/θμιας Εκπ/σης Αν. Θεσ/νίκης να επιληφθεί της υποθέσεως ώστε να αρθούν οι αρνητικές της συνέπειες. Η 8μηνη απουσία ουσιαστικής ανταπόκρισης από πλευράς του κ. Ταπανίδη έγινε αιτία μεγέθυνσης της καταγγελίας, που περιλαμβάνει εκτός από τα **6 πρακτικά των 3 σοβαρών θεμάτων** συζήτησης στις Γ.Σ. του Συλλόγου Διδασκόντων του Μ.Σ.Θ. και την **έκνομη-απαξιωτική αντιμετώπιση του κ. Ταπανίδη** που ετέθη σε γνώση του Υπουργού ΕΠΘ πριν ο ίδιος ζητήσει στις 30.1.2009 από την Περ/κη Δ/ση να επιληφθεί της υποθέσεως.

Το 2007 η διοίκηση του ΥΠΕΠΘ επαίρετο για την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα με την οποία αντιμετώπισε πειθαρχικά την καταγγελία νοθείας στα γραπτά των Πανελλαδικών Εξετάσεων. Χωρίς να ταυτίζω τις δύο υποθέσεις, χωρίς να συμφωνώ και με την τότε διαδικασία, πρέπει να σημειώσω ότι η υπόθεση που αρχικά κατήγγειλα (και δεν απαιτούσε αναγκαστικά μια ανακριτική διαδικασία), αφού διογκώθηκε και έφτασε τελικά στην ΕΔΕ, έχει εμφανίσει έντονα συμπτώματα μεροληπτικής διάθεσης, συστηματικής κωλυσιεργίας και **θεματικής συρρίκνωσης**, το τελευταίο, το εντόπισα και στο έγγραφο με το οποίο με καλέσατε.

Αναγκάζομαι να πω ότι η διοικητική γραμμή που ως σήμερα συνάντησα - *δεν είναι μείζον θέμα, δεν κατάλαβα, δεν απαντώ*- αν και πολύ μεγάλη σε περίοδο, είναι συντριπτικά μικρότερη από το χρονικό διάστημα που προβλέπεται να περάσω -Θεού θέλοντος- στην σχολική αίθουσα. Επακόλουθο είναι λοιπόν, ότι δεν θα κουραστώ να ζητώ το αυτονόητο: την εφαρμογή των γραπτών νόμων. Κι αυτό, επειδή α) οι μαθητές δικαιούνται το δικό τους κεκτημένο: παιδεία με στόχο τον *ελεύθερο πολίτη* β) η αξιοπρέπεια του διδάσκοντος είναι εκ των ων ουκ άνευ για την εκπλήρωση του προηγούμενου στόχου.

Εκτιμώ ότι σε περίοδο πολιτικής υπερπροβολής της «υπευθυνότητας», θετική συνεισφορά θα έχει ο εντοπισμός των ευθυνών αυτής της υπόθεσης, όπου αυτές υπάρχουν. Θεωρώ πως σε περίοδο έντονης συζήτησης για θεσμικά προβλήματα, θετικό αντίκτυπο θα έχει για την κοινωνία η προστασία της συλλογικής λειτουργίας του σχολείου. Επιτρέψτε μου, τέλος, να θυμίσω: κάθε δημοσιοϋπαλληλική ενέργεια **στο χώρο της παιδείας**, είτε θετική είτε αρνητική, εφόσον άμεσα διδάσκει, έχει πολλαπλάσιο αντίστοιχο αντίκρισμα στην κοινωνία, σηματοδοτώντας καθοριστικά το αύριο όλων μας.

Στέργιος Ζυγούρας

Καθηγητής ΠΕ16 στο Μ.Σ.Θ.